

KALLELSE till årsmöte torsdagen den 18 mars och medlemsmöten våren 2010

Bäste medlem!

1 Superstaten ställer folkrätten åt sidan!

Som framgått av vår medlemsinformation 2009-11-12, ”Lissabonfördraget träder inte i kraft nu. Folkrätten måste följas!”, utformade EU:s stats- och regeringschefer på toppmötena 11-12 december 2008 och 18-19 juni 2009 för Irland ”rättsliga garantier”, som ska omformas till ett protokoll, och ett åtagande om bibehållande av en kommissionär för varje land. Dessa förbehåll, avvikelser från det s. k. reformfördraget är förutsättningar för det irländska godkännandet. Vid toppmötet den 29-30 oktober i år utformade Europeiska rådet ett undantag från rättighetsstadgan för Tjeckien i ett protokoll, liksom Polen och Storbritannien redan fått i reformfördraget i ett särskilt protokoll. Detta undantag blev en förutsättning, som bl.a. medgav den tjeckiske presidentens undertecknande den 3 november. Ratifikation med ifrågasvarande protokoll har inte gjorts av övriga medlemsländer och den skjuts upp till tidpunkten för nästa anslutningsfördrags ingående. Därmed träder inte någon ny grundlag för EU i kraft förrän därefter. Men superstaten ställer folkrätten åt sidan! EU-kommissionen i Sverige skriver: ”Lissabonfördraget träder i kraft den 1 december” i en annons för ett möte i Europahuset samma dag. DN 30/11

I samband med de ”rättsliga garantierna” som EU:s stats- och regeringschefer utformade för Irland uppmärksammades en ensidig förklaring från Irland (bilaga 3 till Ordförandeskapets slutsatser 18-19 juni 2009). ”Irland upprepar att deltagande av trupper från de irländska försvarsstyrkorna i operationer utanför Irland, inklusive sådana som genomförs enligt den europeiska gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, kräver a) bemyndigande att genomföra denna operation av Förenta Nationernas säkerhetsråd eller generalförsamling, b) irländska regeringens samtycke och c) godkännande av Dáil Éireann, i enlighet med irländsk lag.”, s 23. Irlands **ensidiga** förklaring om kravet på bl.a. FN-mandat för genomförande av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik är inte folkrättsligt bindande för unionen.

Under regeringskonferenserna 2004 och 2007, som resulterade i konstitutionsförslaget och, genom kosmetisk ompacketering, reformfördraget (”Lissabonfördraget”), fick inte kravet på FN-mandat för EU:s militära operationer utanför unionen gehör av medlemsländerna. I stället öppnades möjligheter för brott mot folkrätten genom den vagare hänvisningen till ”principerna i Förenta Nationernas stadga” Artikel 42.1 EU: ”1. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ska utgöra en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den ska tillförsäkra unionen en operativ kapacitet som stöder sig på civila och militära resurser. Unionen kan använda dessa resurser vid uppdrag utanför unionen för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i enlighet med principerna i Förenta Nationernas stadga. Dessa ska genomföras med kapacitet som

tillhandahålls av medlemsstaterna.” Sieps: ”Lissabonfördraget. Konsoliderad version av EU:s fördrag 11 december 2007”, s 29.

EU blir en upprustningsunion enligt artikel 42.3 EU: ”... Medlemsstaterna förbinder sig att gradvis förbättra sin militära kapacitet. Byrån för utveckling av försvarskapacitet och för forskning, anskaffning och försvarsmateriel (nedan kallad Europeiska försvarsbyrån) ska identifiera de operativa behoven, främja åtgärder för att tillgodose dessa, bidra till att identifiera och i förekommande fall genomföra varje åtgärd som behövs för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas, delta i utformningen av en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel samt hjälpa rådet att utvärdera om den militära kapaciteten har förbättrats.”, s 30.

2 Sverige inte längre militärt alliansfritt, vilket medför nya risker

Före riksdagsbehandlingen av Lissabonfördraget den 20 november 2008 lämnade regeringen i utrikesdeklarationen den 13 februari 2008 dubbla budskap om både ömsesidiga försvarsförpliktelser och militär alliansfrihet. ”Utvecklingen av vår säkerhetspolitik måste även fortsatt ske i brett nationellt samförstånd. Sverige är militärt alliansfritt.

Det råder bred enighet om att vårt lands framtida säkerhet bygger på gemenskap och samverkan med andra länder. Det råder också bred enighet om att Sverige inte kommer att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat nordiskt land. I detta ligger också en förväntan om att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas.

Europeiska unionens nya fördrag innebär att medlemsländerna tar ett solidariskt ansvar för Europas säkerhet.” s 3f.

I utrikesdeklarationen 2009 fanns inte längre den militära alliansfriheten kvar.

De ömsesidiga försvarsförpliktelserna i Lissabonfördraget finns i artikel 42.7 EU: ”Om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium, är de övriga medlemsstaterna skyldiga att ge den medlemsstaten stöd och bistånd med alla till buds stående medel i enlighet med artikel 51 i Förenta Nationernas stadga. Detta ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik.

Åtagandena och samarbetet på detta område ska vara förenliga med åtagandena inom Nordatlantiska fördragsorganisationen, som för de stater som är medlemmar i denna också i fortsättningen ska utgöra grunden för deras kollektiva försvar och den instans som genomför det.”, s 30.

Men regeringen framhärjade tidigare i proposition 2007/08:168 om Lissabonfördraget. ”Denna bestämmelse/artikel 42.7 EU/ klargör att inget i den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna ska hindra de medlemsstater som vill föra t.ex. en militärt alliansfri politik. Regeringen anser således att denna bestämmelse inte innebär några former av försvarsförpliktelser för militärt alliansfria medlemsstater som Sverige”, s 252. Som står i Kaj Lidén, ”Lissabonfördraget: Kritik av regeringens proposition 2007/08:168, Folkomrösta om EU:s nya grundlag! Riksdagens behandling ska ske i den ordning som gäller för stiftande av grundlag!”: ”Men bestämmelsen ger inget undantag för en militärt alliansfri politik, som utesluter ömsesidiga försvarsförpliktelser. Förarbetet är den säkerhetsstrategi som EU:s stats-

och regeringschefer antog den 12 december 2003. Det italienska ordförandeskapets förslag om införande av ömsesidiga säkerhetsgarantier, som den svenska regeringen tidigare haft invändningar mot, men inte stoppat med sitt veto, är i stort inskrivet i Lissabonfördraget. I utrikesdeklarationen den 13 februari 2008 lättade regeringen på förlåten efter en bekännelse till den militära alliansfriheten, som man inte uttryckligen kan överge på en gång, eftersom den har en bred förankring hos svenska folket”, s 24.

Sedan riksdagen godkänt fördraget den 20 november 2008 har anpassningen skett genom en omläggning av den svenska säkerhets- och försvarspolitik. Den 16 juni 2009 antog riksdagen nämligen en solidaritetsförklaring, som uppmärksammats av Svenska Dagbladet i flera, unika artiklar: ”Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller angrepp skulle drabba ett annat medlemsland eller nordiskt land. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas. Sverige bör ha förmågan att kunna ge och ta emot militärt stöd.” SvD 18/11 -09. I artikeln ”Sverige har valt sida” skriver tidningen under rubriken ”Svenska försvarsplaner”: ”Sverige har lagt en ny grund för försvarspolitik. Det skedde diskret när riksdagen den 16 juni slog fast att vi ”ska kunna ge och ta emot militärt stöd.” Det är en svensk solidaritetsförklaring till våra grannländer (se citatet nedan). Det är också en anpassning till EU:s Lissabonfördrag som träder i kraft den 1 december. I fördragets artikel 42 stadgas att om en medlemsstat utsätts för väpnat angrepp är övriga länder skyldiga att ge stöd.

Det svenska försvaret har tidigare enbart försvarat territoriet eller gjort fredsinsatser långt borta. Nu ska svenska styrkor även kunna sättas in i vårt närområde. Det bekräftar försvarsminister Sten Tolgfors (m) för SvD:

- Tidigare har vi inte haft en försvars- och säkerhetspolitik för närområdet. Det har vi nu. Vi kan inte stå passiva om ett EU-land eller annat nordiskt land hotas.

Skulle vi hjälpa balterna militärt i en kris?

- Om ett EU-land eller annat nordiskt land hotas skulle vi ta beslut i varje enskilt fall. Hur man agerar beror på situationen. Det kan vara allt från civila insatser till olika former av stöd som också kan vara av militär karaktär, svarar Tolgfors.” SvD 18/11 -09

I artikeln dagen därpå kommenterar försvarsanalytikern Johan Tunberger: ”- Det är en ny säkerhetspolitisk doktrin, ett jättesteg i svensk säkerhetspolitik. Sverige har därmed sagt att det är otänkbart att vi förhåller oss neutrala. I ett krig blir vi medkrigförande. En sådan här förklaring kan nämligen aldrig tas tillbaka i en kris, förklarar Johan Tunberger.

Solidaritetsförklaringen har vuxit fram i små steg. Riksdagspartierna i försvarsberedningen har varit eniga och den 16 juni lades den fast i försvarsbeslutet.

- Någon allmän diskussion om detta har det inte alls varit. Jag tror det är en försvinnande liten del av befolkningen, och även politiker, som inser vad solidaritetsförklaringen innebär, säger Johan Tunberger.

För att förverkliga den inriktningen av försvaret som riksdagen beställt krävs enligt Tunberger två saker. Dels högre försvarsanslag och dels en kulturrevolution i Försvarsmakten så att det lilla antal förband som Sverige har kvar verkligen kan sättas in.

- Idag är det en avgrund mellan vad vi har militärt och vad vi deklarerar. För att få igång de få armébataljoner vi har kvar krävs det flera år, säger Tunberger.” SvD 19/11 -09

Försvarsberedningen enades tidigare inför riksdagsbeslutet om att överge värnplikten, som ersätts av en frivillig soldatutbildning på tre månader. Därefter anställs de som passar till soldater. ”Plikten som grund för bemanningen av insatsorganisationen svarar inte längre på ett rationellt sätt upp mot de nya behoven.” Dagens plikt förklaras vilande och ska inte tillämpas, tvärt emot vad som gäller i Finland och Norge. Enligt Sifos opinionsundersökning 10-16 mars på uppdrag av SvD vill 63 % av svenska folket behålla värnplikten. SvD 22/3 -09.

Den slutsats som kan dras är inte bara att Sverige förlorar den militära alliansfriheten med Lissabonfördraget och den anpassade solidaritetsförklaringen utan också att situationen blir mer riskfylld för Sverige, t.ex. vid en kris Ryssland-Baltikum. SvD skriver:

”Det kan bli riskfyllt?”

- Det är den politik doktrinen föreskriver. Sverige blir en del av EU och Natos gemensamma operationsområde som omfattar Baltikum, Östersjön och hela Norden, svarar Johan Tunberger.” SvD 19/11 -09.

Före riksdagsbeslutet om Lissabonfördraget förde både det politiska och massmediala etablissemanget det svenska folket bakom ljuset om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens följder.

Förnekanden parat med debattstopp syftade till att kväva opinionen för en folkomröstning i sin linda.

3 Verksamheten hösten 2009

Under hösten ordnade vi tillsammans med Tumba bibliotek ett möte ”Försvara tryck- och yttrandefriheten” tisdagen den 15 september. Professor Sverker Gustavsson föreläste och gjorde en oberoende granskning av ”Tryck- och yttrandefrihetsberedningen”, dess direktiv och vad som framkommit därefter. Direktiven handlar om en översyn av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Därefter följde en mycket intressant diskussion, varvid Sverker Gustavsson fick många lovord för sitt föredrag!

Till mötet delade vi ut sammanlagt 1800 flygblad vid Tumba pendeltågstation och i bostadsområdena vid Tumba C, i Tunaområdet och i del av Storvreten. Vi satte upp 35 affischer i olika delar av kommunen. Vi annonserade i Mitt i Botkyrka/Salem och i kommuntidningen ”Pejl”.

Vi kom överens om att anordna ett nytt möte för att försvara tryck- och yttrandefriheten, när förslag kommit från den parlamentariska kommittén som väntas under hösten 2010.

Vi har under hösten som medlemsinformation publicerat en rad artiklar på vår hemsida: www.nejtillu/botkyrka. Följ vår hemsida!

4 Årsmöte 2010

Härmed kallas medlemmarna **till årsmöte 2010** torsdagen den 18 mars, kl 18.30.

Plats: mp:s lokal, Tumba torg 114 vid parkeringen till Tumba C.

5 Medlemsmöten våren 2010

Välkommen också till våra medlemsmöten, torsdagar kl 18.30: 28/1, 25/2, 22/4, 20/5 och 10/6.

Plats: mp:s lokal, Tumba torg 114 vid parkeringen till Tumba C.

6 Kongress 24-25 april i Borås

I Kritiska EU-fakta, nr 115, november 2009, kallades till Folkrörelsen Nej till EU:s 15:e kongress i Borås den 24-25 april 2010.

Motioner ska vara rikskansliet tillhanda senast den 12 februari 2010. Kolla hemsidan www.nejtill.eu för information.

Skicka motionen till: Nej till EU, Pölgatan 5, 414 60 Göteborg.

Vill Du att Botkyrkaavdelningen ska yttra sig över den, ska den vara Folkrörelsen Nej till EU-Botkyrka, c/o Kaj Lidén, Hästhagen 6, 147 92 Grödinge, tillhanda senast den 22 februari 2010. Välkommen med Dina förslag!

På medlemsmötena diskuterar och planerar vi verksamheten, fikar och känner det meningsfulla i att ta nya steg på vägen mot ett fritt och demokratiskt Sverige!

***God Jul och
Ett Gott Nytt År!***
önskar

Styrelsen för Folkrörelsen Nej till EU-Botkyrka

Kaj Lidén	Bengt Jönsson	Sven Svensson	Connie Hjelmer	Lars Taxén
ordf	kassör	sekr	ledamot	ledamot
530 273 00	532 541 92	531 771 00	87 64 06	778 36 40